

ciuibus nostris in curia Romana quod habentes multum cordi uiagium Alexandrie uolumus quod caute et secretissime persentiant et se informent et tastent
 5 per illas uias et modos que sibi uidebuntur si possemus aliquo modo acquirere gratiam uiagij Alexandrie, scilicet de nauibus uel galeis et in quanta quantitate et pro quo precio et cum quibus condicionibus non concludendo aliquid set nobis ordinate scribant et denotent et si per se solos uiderent non posse obtinere, informent nos si mittendo nuncium uel ambaxatorem ad dominum Papam esset spe-
 10 randum de aliquo bono et in predictis eciam nobis consulant quod eis uideretur fiendum pro bono dictorum agendorum. Et nichilchominus ad cautellam domini consiliariorum capitum et sapientorum ordinum habeant libertatem possendi mittere ad dominum legatum, nuncios et litteras si eis uidebitur uel maiori parti pro inquirendo et tastando de acquirendo dictum uiaggium, set finaliter non possit
 15 aliquid concludi sine deliberatione istius consilij Rogatorum. De parte 16.

19

'Επὶ αἰτήσεως Τακόβου Βαλέντε κατοίκου Χανίων.

Fo 109^r 'Επὶ ρεκτορείας Ἰωάννου Ιουστινιάνη ὁ Ἱάκωβος Βαλέντε ἐδάνεισε πρός τινα Λέοντα Γρασίλλον ὑπέρπυρα δ' ἀντὶ ἐνεχύρου χρυσοῦ κοσμήματος. Τὸ κόσμημα τοῦτο ὁ Βαλέντε ἐφύλαξε ἐντὸς τοῦ χρηματοκιβωτίου του, ἀλλὰ νύκτα τινὰ διερρήχθη ἡ θύρα τῆς οίκιας καὶ ἀφηρέθησαν ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου διάφορα ἀντικείμενα μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὸ κόσμημα τοῦ Λέοντος. Οἱ Λέων δὲν κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν οὔτε εἰς τὸν τότε ρεκτορα Ἰωάννην Ιουστινιάνην, οὔτε εἰς τὸν διάδοχόν του Βίκτωρα Δελφίνον· κατὰ τὴν ρεκτορείαν ὅμως τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη ὁ εἰρημένος Λέων ἐζήτησε τὸ κόσμημά του δικαστικῶς. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τοῦ κοσμήματος τοῦ Λέοντος ἀπωλέσθησαν καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ὁ Βαλέντε κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν του ἐξ ὑπερπύρων ἔνδεκα τὰ ὅποια καὶ κατέβαλε. Καθ' ὃν χρόνον ὅμως ἦτο ρεκτωρ Χανίων ὁ Ἀνδρέας Βενιέρης, θείας συνάρροσει, ὁ εἰρημένος Λέων συνελίφθη καὶ ὠμολόγησεν ὅτι αὐτὸς ὑπεξήρεσε τὸ κόσμημα καὶ ὅτι ἦτο δράστης καὶ ἄλλων κλοπῶν. Καταδικασθέντος τοῦ Λέοντος, ὁ Βαλέντε ἀνηνέγκθη εἰς τὸν ρεκτορα Χανίων Ἀνδρέαν Βενιέρην, ὅπως ἐπέμβῃ κατὰ τοῦ Λέοντος, ἵνα ἐπιστραφῶσι τὰ ἔνδεκα ὑπέρπυρα. 'Αλλ' ὁ ρεκτωρ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσακούσῃ αὐτὸν, ἔνεκα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη. Οἱ Βαλέντε ὅμως ἐξαιτεῖται, ὅπως παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κουερίνη, ὁ ρεκτωρ Χανίων εἰσακούσῃ αὐτὸν καὶ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον. 'Επὶ τούτοις ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῶν εισηγητῶν τῶν ἀποφάσεων, ὅτι ἐὰν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὡς παρίστανται ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ Βαλέντε, ὁ ρεκτωρ Χανίων ὀφεῖλει νὰ ἀκούσῃ αὐτήν, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη. 1561, Φεβρουαρίου 16.

20

Fo 109ro 'Αποστέλλονται τὸ ταχύτερον εἰς Κρήτην τρία κάτεργα χωρητικότητος καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δόγη, τῶν συμβούλων, τῶν προέδρων τῶν 40 καὶ τῶν σοφῶν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν (sapientes ordinum). 1361 Φεβρουαρίου 20.

